

ELŐFIZETES:
Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy I. hasábjos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyitótér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyom-
dájában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

„Kirohanás.”

Zombor, 1896. augusztus 3. án.

A fenti cím alatt mult számunkban vezé-
r-cikket irtunk a városnak július hó 30-án meg-
tartott közgyűléséről. Több ok késett bennünket
arra, hogy újlag e helyütt foglalkozzunk a már
pertraktált dolgokkal.

Említettük, hogy a városi tisztikar dr.
Drakulits Pál részéről milyen méltatlan és meg-
nem érdemelt támadásban részesült. A dolog
természetéből kifolyólag jegyeztük meg azt, hogy
az ok nélkül meghurcolt tisztikar megfogja sze-
rezni a kellő elégtételt. Örömmel konstatáljuk,
hogy a tisztikarnak nem kellett gondoskodnia az
elégtétel megszerzésének mikénti módjáról, miután
megadta a tisztikarnak az elégtételt az, a ki a
legmúltabb elégtételt adhatta, megadta az elégté-
telt dr. Vojnits István főispán.

Dr. Vojnits István főispán a mult közgyű-
lésen — miután a közgyűlésnek a végén voltak
s így meglehetősen zaj volt — nem hallotta a dr.
Drakulits Pál sértő kifejezéseit. A ma megtartott
rendkívüli közgyűlésen használta tehát a főispán
fel az alkalmat, hogy a sértést megtorolja.

Mint a lapunk más helyén a mai rendkívüli
közgyűlésről irt tudósításból látható, Vojnits
István főispán dr. Drakulits Pált a mult köz-
gyűlésen a tisztviselői karra elmondott sértő ki-
fejezéseit a leghatározottabban rendre utasította.
Ezzel befejezettnek tekintendő ez ügy. A tisztikar
méltó és kellő elégtételt kapott, miután épen a
főispán adta meg azt a leghatározottabb formá-
ban, a ki pedig leginkább van hivataloskodásukat
felülbírálni. A Drakulits Pál biz. tagnak ilyen alakban történt
rendreutastatása egyúttal a főispán elismerése,
a mely elismerés kétségtelenül teljes mérvben
lerontja Drakulits Pálnak indok nélküli támadását.

A midőn örömmel regisztráljuk a tisztikar
elégtételét, egyúttal nem mulasztjuk el, hogy
laptársunknak, a „Zombor és Vidéké”-nek részint
a közgyűlésre, részint pedig lapunk multkor
vezércikkére vonatkozó közleményeire néhány
sorban ne reflektáljunk.

Nem szép és nem helyes dolog a nemzeti
párt hivatalos organumától, hogy a tisztviselői

kart szintén a legélesebben megtámadja. Azt
mondja, hogy a tisztviselői kar még többet érde-
melt volna, mint a mennyit Drakulits Pál mondott
s a midőn az elégtételt említi, akkor „vakmerő és
jogosulatlan, elérhetlen elégtétel utáni sóvárgás”
kitével használ. No már engedelmet kérünk, t.
laptársunkat ilyen magatartásra csakis a leg-
magasabb fokú politikai elfogultság vezérelhetette.
Mi már mult számunkban kifejtettük álláspont-
unkat, most hát nem térünk ki bővebben a
dologra.*) Azt azonban igenis hangsúlyozzuk, hogy
nem hisszük, mikép csak egy ember is talál-
koznék, — nem véve ki az ellenzék híveit sem
— a ki bármiféle szempontból indokolhatónak
találna a tisztikaron csupán azért elkövetett sérté-
st, mert az a törvény adta jogánál fogva szava-
zatait leadta. A „Zombor és Vidéké”-nek e tárgyra
vonatkozó s most említett megjegyzései természet-
szerűleg minden higgadt gondolkodású ember által
a maguk értékére redukálnak.

A „Zombor és Vidéké” ezen felül a hírek
sorában is beszél cikkünkről, s ezen soraiban
lapunk magatartását óhajtja kritika tárgyává
tenni.

Szemünkre akarja első sorban lobbantani azt,
hogy a mi lapunk „kormányparti szubvenció s
ujtság”. Hogy a mi lapunk kormányparti, ebben
igaza van laptársunknak, de hogy honnan szedi
a szubvenciót, ezt nem vagyunk képesek felfogni.
Mi legalább eddig még egy krajcárnyi szubvenciót
sem láttunk és nem is kaptunk. Lehet, hogy
talán valaki csupa jó akaratból és azért, mert
látja, hogy mi jobban érdemelnék meg, mint a
„Z. és V.”, utalványozott részünkre szubvenciót,
de úgy látszik, hogy az nem került a mi kezünkbe,
hanem a „Z. és V.” vette fel. Erre vall legalább
az a körülmény, hogy neki van tudomása a mi
szubvenciókról, nekünk pedig nincs. Ha így áll
a dolog, kérjük laptársunkat, sziveskedjék az
illetéktelenül felvett és minket megillető szubvenciót
kegyesen nekünk átszármasztatni.

Különbözik egész Bács megyében mindenki
tudja, még talán a legutolsó gyerek is, hogy
lapunk semmiféle szubvenciót nem huz.

Mi címen is hazna? Azért mert a szabad-

*) Hogy mennyire helyes volt a mi álláspontunk, a midőn
annyira méltatlannak és jogosulatlannak nevezük az ellenzék, főleg
pedig Drakulits Pál dr. magatartását, arra nézve hivatkozunk a mai
számunkban közölt „Egy kis emlékeztető” c. cikkre. — Szerk.

elvűpárt elveit hirdeti, vagy talán azért, mert a
méltatlanul megtámadott tisztikaron elkövetett
sértést szigorú kritika tárgyává tette? Csalódik
t. laptársunk, a mi tollunkat nem a szubvenció
és nem a segély vezeti, hanem a tiszta meggyő-
ződés és — mint a tisztviselők ügyében is —
a sajtót jogosan megillető kritika érzete. Ha
mégis laptársunk megmaradna állítása mellett,
ugy kérjük, sziveskedjék bebizonyítani vagy leg-
alább a forrást megnevezni, a honnét értesüléseit
szerezte.

A mi a handabandázást, tapintat nélküli
vagdalkozási hajlamot, a becsületes és tiszta in-
tenciók felderítését illeti, — egyszerűen kijelent-
jük, hogy laptársunknak mindezekre vonatkozó
összes megjegyzéseit határozottan visszautasítjuk.
A „Z. és V.”-nek a multban és jelenben folyton-
folyvást tapasztalt személyeskedő, tényleg handa-
bandázó, igen sűrűn rágalmozó, mindent egyoldalú
pártszempontból felfogó, a tárgyilagosságot és
igazságosságot nélkülöző, a legparányibb tapin-
tatot nélkülöző modora épen nem jogosítja őt fel
arra, hogy bennünket leekéztessen. Nem mi
vagyunk a zsurnalisztika terén tapasztalatlanok,
hanem igenis laptársunk. Mert ha elég zsurnalisz-
tikai tapasztalása volna, rég szakított volna eddigi
modorával; meggyőződött volna ugyanis arról,
hogy ilyen modorral sohasem lehet hivatott
képviselője a közvéleménynek, a minthogy tényleg
nem is nevezheti magát annak. Seperjen csak a
„Z. és V.” a saját portája előtt s igyekezzék ő
a „becsület és tiszta intenciók felderítését” szol-
gálni; igazán ideje volna már egyszer!

Befejezésül kijelentjük, hogy laptársunknak,
mint mindig a multban, úgy ez alkalommal is
megbocsájtnak. A kinek ugyanis nagy a fájdalma,
annak a könyörületes ember sokat kell hogy
megbocsásson. Laptársunknak pedig szörnyő nagy
a fájdalma. Azzal fejezi ugyanis be a hírt, hogy
mi (a „Bácska”) nem érdemeljük meg „azt a
sok hivatalos hirdetést”.

Fáj ez, t. laptársunk? Ha igen, úgy fogadja
részvétünket és azon tanácsunkat, hogy máskor
legalább ne fejezze ki a fájdalmát. Hiszen az az
egypár szó teljesen megsemmisíti amugy is hi-
hetetlen állításait és az olvasóközönséget szánal-
mas mosolyra készíti.

A „BÁCSKA” tárcája.

MIHÁLYI JÁNOS.

A vármegyei tisztikar egyik fáradhatatlanul munkás,
kötelességeit becsülettel felismerő és hiven betöltő elő-
kelő tagja, Mihályi János vármegyei arvaszéki elnök
folyó évi augusztus hó 1-én töltte be nehéz hivatásának
tizedik évét.

Az arvaszéki tisztikara megemlékezett e napról és
ünneppé szentelte azt. Tíz évi elnöki működésének sze-
rény, ugyszólván családi ünneppé a szívek meleg érzése,
egy nemes életpálya tisztasága előtti hódolat és a valódi
érdem elismerésének kötelességtudata vezérelte hozzá az
arvaszéki tisztikarát, hogy külsőleg is kifejezést adjon
annak az állandó, soha nem szűnő tiszteletnek, melyet
főnöke személye iránt érez.

Habár szűk körben, az arvaszéki tisztikara körében
folyt is le az ünneppé, az elismerés e magasabb ünne-
pének mely jelentőségét és igaz erkölcsi becsét nemcsak
az ünneplők érezték át, de átérzi és méltatni tudja azt
mindenki e vármegyében, mert erényei, érdemei édes
mindnyájunké, ő jelességében közéletünk egyik büszke-
sége. Személyében egy munkás, nagy feladatokat intéző,
hasznos és tevékeny élet példaképét látjuk, a melyet a
hála és elismerés vesz körül, a mely méltán illeti meg
őt, már azért a nagy, terhes munka miatt is, mely csakis
saját lelkiismerete tudatában és férfias kötelességérzeté-
nek hű teljesítésében leli meg egyedüli jutalmát.
Ezért ünneplünk mi is az ünneplőkkel. Az ünne-
pély lefolyását lapunk más helyén méltatjuk, e helyütt
az ünneplés alkalomból közöljük a jubilans életrajzát.

Mihályi János született Zomborban, 1832. évi június
hó 24-én. Apja György, iparos és e város választott
polgára volt, édes anyja szül. Kalcsanics Katalin. Az
elemi iskolákat Zomborban járta ki, míg a gimnáziumot,
mint szegénysorsu szülők gyermeke, évi 30 forintnyi
osztóndíjjal Kalocsán végezte be jeles eredménnyel

1848. június hó 6. án. Gimnáziumi tanulmányai befeje-
zéssel Budapesten a felsőbb iskolai tanfolyamra iratko-
zott és ott, mint nevelő tartotta fenn magát.

A szabadság örökké emlékeztető évében, midőn
az osztrák hadsereg 1849. június hó 5-én Budapestre
bevonult, haza jött Zomborba, a hol az akkor mozgósi-
tott városi nemzetségihez soroztatva be magát és mint
nemzetőri őrszert részt vett a bajnok-kaponyai csatá-
ban, hol bátorságáért a csata helyén őrmesterré léptették
elő. Nemsokára, midőn a Szabadkán alakított zombori
nemzetőri zászlóalj Zomborba visszatért, elnyerte a
hadnagy rangot és Gfeller őrnagy zászlóaljparancsnok
segéd tisztje lett. E minőségében részt vett a hegyes-
vérházi itközvetben, ugyszintén Guyon honvédtábornok
vezérlete alatt a mosorini támadásban. 1849. július ha-
vában, midőn Guyon hadosztálya a csajkás vidékről
Szegedre vonult, a bács megyei nemzetőri zászlóalj
honvédtáborjakká alakítván, a Gfeller őrnagy pa-
rancsnoksága alatti 138. honvédtáborjál segéd tisztje lett,
és részt vett a szeged-szöregi csatában és jelen volt a vilá-
gosi fegyverletételnél is. Világosról Békés Gyulán át
Aradra kísértetett, az osztrák hadseregbe közlegényi
minőségben való besoroztatását, a mi több tisztársával
megtörtént, ő elküldte, mert a 17 éves ifjút gyenge
testalkatúnak találták és szabadon bocsátották.

Zomborba hazaérkezvén — minthogy özvegy any-
jának szegénysége miatt iskolai tanulmányainak folytatása
végett Pestre fel nem mehetett: 1849. november 1-től
1850. február végéig a zombori elemi iskola első osztá-
lyában mint helyettes tanító működött, — ekkor azonban
a Zomborban volt és az osztrák hadseregbe be nem
sorozott többi honvédtáborral a temesvári főszorozó bizottság
előre rendeltetett, de innen mint katonai szolgálatra alkalmatlan
haza bocsátott.

Ekkor dijnokká lett a zombori kir. kincstári igaz-
gatóságnál és midőn ezen igazgatóság megszüntetett
és helyébe pénzügyigazgatóság állították fel: 1851.
január 16-án gyakornokjelöltté és a kezelési ügy a
pénztári és számviteli szakból akkor előírva volt vizsgá-
nál jó sikerrel történt letétele után 1851. évi május hó
19-én fizetés nélküli rendes gyakornokká nevezett ki.

Ugyanazon évi július 29. től szeptember 15-éig az
ujvidéki cs. k. só- és vámbivatalhoz irnokká helyettesít-
tetett, majd a zombori pénzügyigazgatóságnál gyakornok
minőségben egyideig a pénztárban, azután 1852.
évi július közepéig a számosztályán alkalmaztatott.
Nemsokára irodatisztte nevezett ki 300 frt fizetéssel
a nagy-beeskereki pénzügyigazgatósághoz, — de mielőtt
ezen állását elfoglalta: a volt honvédtiszteket minden
irányban üldöző néhány városi szebri hivatalnok feljelen-
tésére a szabadságharcban való részvétele miatt a temesvári
hadi törvényszéknek egy Zomborban működött
vizsgáló bizottsága által elfogatott és mint politikai fo-
goly Temesvárra szállított, honnan egy évig tartott
vizsgálati fogság után, — minthogy semminemű oly
ténykedés, mely elítélését maga után vonhatta volna,
nem forgott fenn — szabadon haza bocsátott ugyan,
de mint a magyar szabadságharcban részt vett — tehát
osztrák szempontból compromittált egyné — az állami
szolgálatból elbocsátott.

1853. évi június végével haza jöve, egy évig két
zombori jó nevű ügyvédnél dolgozott, minden szabadság
idejét a jogi tanulmányoknak szentelvén: — 1854. évi
július 1-től pedig 1857. évi február 12-éig Apatinban
részint a kir. kincstári tisztartóságnál, részint pedig a
járásbírósnál mint dijnok a fogalmazási szakban és
mint magyar és szebri nyelvű tolmács alkalmaztatott s
egyúttal az állam kezelésbe átvett községi árvaipentárak
elintézetlen számadásainak átvizsgálásával bízott meg.

Ügyessége és szorgalma által sok jó embert szerzett
magának és az akkori megyei hatóság által 1857. évi
február közepén Cservenka község jegyzőjévé helyet-
tesített és mikor községjegyzői szigorlatot a megyei
hatóság bizottsága előtt ugyanazon év július 6-án jó
sikerrel letette és a községjegyzői hivatalnak magyar,
német és szebri nyelvű községekbeni viselésére képesít-
tetnek nyilvánított: Cservenka község jegyzőjévé
véglegesen is kineveztetett.

Itt nősült meg azután 1857. évi október hó 31-én,
feleségül bevén a közszeretben állott cservenkai ref.
lelkész, Poór Zsigmondnak Bella nevű leányát.

Mint községi jegyző Cservenkán 1871. év végéig,
tehát csaknem 15 évig működött — minden szabad ide-

Egy kis emlékeztető.

Egy kinos „városi ügy“ a beszéd tárgya most a városban. Azzá tette dr. Drakulits Pál bizottsági tagnak egy ideges, izgatott állapotban kiejtett sértő kifejezése. Miért? Mert az állandó választmány a gazdasági bizottság jól megfontolt javaslata alapján azt ajánlotta a közgyűlésnek, hogy a Gyalokay-féle alapítvány földjét a régi bérlőnek árverés mellőzésével a régi, igen előnyös föltételek mellett adja ki a város és mert a tanács tagjai és a többi városi tisztviselők, a kik a közgyűlésnek tagjai, e mellett szavaztak.

Ezért sértette meg Drakulits a tisztviselőket. Eltekintve attól, hogy a törvény világosan kifejezett szavakkal megengedi az árverés mellőzésével való hasznosításokat, — emlékezzünk csak egy legközelebbi esetre.

Egy közgyűlés két határozatáról van szó, amelyek előkészítésében a bizottsági tagok Drakulits-csoportja igen előkelő részt vett. A gazdasági és pénzügyi bizottságban maga dr. Drakulits tárgyal, bérletről volt szó, közvagyon bérletéről és dehogyan jutott volna akkor eszébe az a nyilvános árverés, aminek az el nem rendelése most „alávalóság“. Dehogyan jutott volna eszébe!

A színházi vendéglőt ugyanis az április 22-iki közgyűlés árverés mellőzésével kiadta a régi bérlőnek évi 2000 frton, holott mások 2300 frt évi bért ajánlottak.

Dr. Drakulitsék valamennyien egytől-egyig a nagyobb ajánlat mellözése mellett szavaztak, árverés nekik nem kellett.

Vagy a színházi szálló nem közvagyon? A Falcione Gyula-féle alapítványi ház boltjainak bérleténél a régi bérlő 1140 frtot ajánlott további bér fejében. Akadt néhány polgártárs, a ki ezzel szemben 1500 frt évi bért ajánlott. Az állandó választmány akkor azt javasolta, hogy ha a régi bérlő is megadja az 1500 frt évi bért, akkor legyen az övé a bérlet.

Itt Paul Kálmán dr. Drakulitsnak a közgyűlési teremben is legbensőbb pártive föllállt és amellet beszélt, hogy a nagyobb ajánlat mellöztessek és adassanak ki a boltok a régi bérlőnek árverés mellözésével 1200 frton. Drakulitsék ezt helyeselték. A többség azonban szerencsére az állandó választmány javaslatát fogadta el.

Tehát itt is nemcsak hogy árverést nem kértek a Drakulitsék, hanem az árverés mellözésével az állandó választmány által javasolt összegnél is csekélyebb bérösszeget akartak elfogadni.

Vagy ezek a boltok nem képeznek közvagyon? A Falcione-alapítvány nem olyan alapítvány, mint a Gyalokay-féle?

Emlékezzünk csak egy kissé, tisztelt Drakulitsék, emlékezzünk csak!

Közgyűlés a városnál.

Zombor szab. kir. város közönsége tegnap, e hó 3-án rendkívüli közgyűlést tartott.

Nagy érdeklődés mutatkozott a közgyűlés iránt; a tárgyaló terem is, meg a karzat is egészen megtelt.

11 órára volt egybehívva a közgyűlés. Dr. Vojnits István főispán nyomban a közgyűlés megnyitása után megemlékezett a multkor Drakulits féle ügyről. Beszéde körülbelül szoról-szóra a következő volt:

Mielőtt az egybehívott közgyűlés a tárgysorozatára térne, nem mulaszthatja el fölemlíteni azon sajnós incidenst, mely a legutóbbi közgyűlésen lefolyt és mely a tisztikart mélyen sértette. Nemcsak törvényadta joga, — ugymond a főispán — hanem egyszersmind kötelessége is felügyelni arra, hogy a tanácskozás a törvényhatósági bizottság méltóságához és komolyságához illő legyen és kötelessége minden olyan körülményt, mely ennek utjában áll, elhárítani.

Csak a közgyűlés lefolyása után jutott tudomására dr. Drakulits bizottsági tag urnak a

jét ismét a jogi tanulmányoknak szentelvé — s hogy ezekben a kellő gyakorlatokat is elsajátítsa: két jönevű kulai ügyvédnek is dolgozott, és a kulai járásbírósnak a hagyatéki ügyek elintézésében sok ideig segédkezett — e mellett a község ügyeit és lakosságát oly buzgó szakavatottsággal és lelkiismeretességgel vezet, hogy ezért az egész megyében mint a községi jegyzők egyik legkiválóbbika általános elismerésben és közszeretben állott — sőt az akkor összekészülva volt Kula községi jegyzői teendők ellátásával is hatóságilag megbízottot, viselvének négy hónapon át a Kula községi jegyzői hivatait is.

Cservenka községbeni működése az ottani kaszinó, a dalárda és a temetkezési-egyletnek megalakítása és vezetése, a községi népiszkola szervezése, melyben a magyar nyelvnek rendszeres tanítása nemcsak kötelezővé tétetett, hanem az 5. és 6. osztályban előadási nyelvű lett; továbbá a kinstári uradalommal a községre nézve igen előnyösen kötött urberi egyezség, — a közlegelő egyénekenkénti felosztása és a tagosítás tervezete és foganatosítása által hálás emléket hagyott a községben, — s a hazafias községi lakosság, hogy jegyzője irányában szeretetét tünepélyesen és tágabb körben is megmutassa: 1865. évben — midőn Zomborban a megye közgyűlésén volt — a hódsgábi választókerület országgyűlési képviselőjelöltjéül lépett fel és pár hét múlva oly diadalal vitte a követválasztás színhelyére, amelyet azon időben Bácsmegegyének ezen választókerülete még soha nem látott.

1861. évben megyebizottsági taggá lett; ezáltal tág tere nyílt a megye gyűlésein egy a közigazgatás mint a községek érdekében ismereteit érvényesíteni s különösen az ő indítványai szerint lettek az árvapénztárak az állami kezelésből a községeknek átadva, illetőleg átveve; az ő munkája volt azon megyei utasítás, mely szerint a zilált állapotban államilag átadott községi árvapénztárak később megyei és állami vegyes bizottságok által lettek egyénekenként felszámolva, nyilvánosítva és megállapítva, — s az ő munkája volt a vármegye első szabályrendelete is az átvett árvapénztárak rendszeres kezelése iránt.

Mіндеzen működéséért és a megyei közgyűléseken

közgyűlési teremben mondott s a tisztikart mélyen sértő kifejezése, holott ez a tisztikar a város érdekeit mindenkor teljes odaadással szolgálja. Ő tehát dr. Drakulitsot ezen kifejezéséért ezennel rendre utasítja.

A bizottsági tagok — kivéve persze a Drakulits híveit — helyesléssel kísérték a főispán szavait. A Drakulits emberei között kinos csend uralkodott.

Következett ezután a napirend.

A budapesti közbány- és téglagyár társulat ajánlatot tett a városnak, mely szerint próbaképen bajlandó a város egy utcáját keramittal kikövezni. Fizessen ezért a város neki $\square$ méterenként 6 frt 50 krt (a fizetés dolgában elfogadarmilyen részletfizetést is 10 évi időre); hajlandó a cég a kövezetet 10 éven át teljesen ingyen, további 10 éven át pedig $\square$ méterét évenként 15 krért jókarban tartani s így a kövezetet 20 év után teljesen jókarban átadni.

A mostani kockaköbörkolat $\square$ méterje 5 frtba kerül, de 20 év múlva már teljesen ki kell cserélni minden egyes követ, vagyis ez a burkolat 20 évig nem tart ki. Azonkívül a most használt kockakö könnyen török, elporlad s a fenntartás költségei jelentékeny összeget képviselnek.

Az ajánlat tehát kedvezőnek látszik.

A gazdasági bizottság szintén előnyösnek tartja az ajánlatot, de előbb más városoknál is kíván tájékozást szerezni a keramit célszerűsége felől.

A közgyűlés azt határozta, hogy elvben hozzájárul a keramitkövezés kísérletéhez s e végből utasítja a városi tanácsot, hogy Budapest és esetleg más városok utján szerezzen tájékozást a keramit tartóssága felől.

Kísérletvezető a mérnöki hivatal és a gazdasági bizottság javaslata alapján a közgyűlés az apatini utat hozza javaslatba, mint amelyik a legforgalmasabb utcák egyike s amelynek fenntartási költségei olyan nagyra rugnak, hogy ez a basítottkőburkolat sokkal többé kerül, mint a város akármelyik utcájának a kövezete. Az ajánlat elfogadása esetén pedig az új kövezet fenntartásáról a vállalkozó 10 éven át ingyen gondoskodik, további 10 éven át pedig évenkénti és $\square$ méterenkénti 15 krért.

A közgyűlés kimondta, hogy az ügyet még ez év őszén, legkésőbb azonban a jövő év elején vélegelni kívánja.

Vármegyei közgyűlés.

Több sürgős ügy letárgyalhatása végett rendkívüli közgyűlés összehívása valván szükségessé és annak határnapjával főispán ur ömeltósága folyó évi augusztus hó 11-ik és a szűkséghez képest a következő napjának reggeli 9 óráját tűzvé ki és hogy ezen a vármegyei székház nagytermében megtartandó rendkívüli közgyűlés tárgyai a következők:

1. A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter ur leírata a latin és görög szertartású katolikus lelkészek és segédlelkészek jövedelmének összeírása tárgyában. Ezzel kapcsolatban felvetett a kalocsai érsek Császka György ő exellentiajának átirata a vármegye területén megalakítandó felülvizsgáló bizottság egyházi tagjai iránt.

2. Zolyom vármegye közönségének átirata az állami anyakönyvek vezetésével életbe léptetett eljárás egyszerűsítését iránt intézett felirat pártolása tárgyában.

3. Maros-Torda vármegye közönségének átirata az ezredéves tünepély alkalmával felvonult hódoló bandériumok és küldöttségek körképes festményben leendő megörökítése iránt indított mozgalom erkölcsi és anyagi támogatása tárgyában.

4. Torda-Aranyos vármegye közönségének átirata a földadó $\frac{1}{2}$ százalékos leszállítása tárgyában készült javaslat módosítása és méltányosabb százalék megállapítása iránt.

5. Meghívó a magyar közművelődési egyesületek kongresszusára.

6. A Fehér-Kereszt országos lencséház egyesület torontalmegyei fiókjának kérelme anyagi támogatása iránt.

tanusított ügybuzgóságáért 1871. évi ápril 27-én tartott megyei közgyűlésen a vármegyei tiszteletbeli főjegyzőjévé neveztetett ki, — és az akkori megyei hatóság meleg pártfogással terjesztette fel a miniszteriumhoz intézett abbeli kérvényét, hogy az állami és jogtudományi vizsgákat is mint magántanuló lehetesse, mely engedély a miniszterium által megadotván, 1869. és 1871. években úgy a jog- és államtudományi, mint a bírói elméleti államvizsgákat a kecskeméti jogakadémián, — 1871. évi december 11-én pedig az ügyvédi vizsgát Budapesten lehetett.

Az 1871. évi decemberi vármegyei közgyűlés egyhangulag vármegyei főjegyzőszéket választotta meg és 1872. évi január hó 1-től 1886. évi augusztus hó 1-ig, tehát csaknem tizenöt éven át működött, mint főjegyzés. Főjegyzői működése alatt készítette az 1871. évi községi törvény életbeletetéséről szóló vármegyei szabályrendelet tervezetét és az árvapénztárak vegyes bizottsági nyilvánítási munkálatok elintézési javaslatát, ő készítette a községi árvapénztárak kezeléséről szóló újabb, nemkülönben a megyei gyámhatóság, a község jegyzői, és a megyei nyugdíjintézményről szóló vármegyei szabályrendeletek tervezetét, melyek emléket csakugyan megörökítik. Főjegyzői működése alatt a vármegyei közgyűlés terén kifejtett önzetlen és odaadó munkásságával szerzett érdemeit a vármegyei törvényhatósági bizottsága 1886. évi szeptember hó 14-én tartott közgyűlésében elismerése jelül jegyzőkönyvileg megörökítette. Néhai Korbai Károly tette az erre vonatkozó indítványt lelkes beszéddel vezetvén azt be.

A megyei főjegyzői teendők mellett jó ideig mint magán ügyvéd is működött, — több községet képviselt urberi birtokrendezési perekben és a községekre nézve igen előnyös urberi egyezségeket létesített, őt bízta meg Türr tábornok a baja-bezdáni tápaszatorna, egy a kistápar-ujvidéki csatorna vonal létesítéséhez szükséges földterületek kisajátításával, a mi neki mindentitt barátságos egyezség kötésével kiválóan sikerült.

Tizenöt éves főjegyzői működése után, Zákó Péter árvaszéki elnök elhunytá után, Sándor Béla akkori főispán helyettes árvaszéki elnökké nevezte ki 1886. évi

7. Az adai „Szarvas Gábor szobor-bizottság“ kérvénye pénzsegély iránt.

8. Karácson Gyula alispánnak előterjesztése a járási főszolgabírói hivatalokhoz két új szolgabírói állásnak az állami póttjavadalmazás terhére leendő rendszeresítése iránt.

9. Alispáni előterjesztés az utbálózat megváltoztatása iránt.

10. Alispáni előterjesztés a baja-zombor-ujvidéki h. é. vasut mentén kiépített vasuti összekötő utak (hozzájáró ut) jövőbeni kezelésének elvállalása iránt.

11. Alispáni előterjesztés a hegyes-feketehegy-palánkai h. é. vasutra megszavazott hozzájárulási összeg után számításba veendő 5% kamatok iránt.

12. Alispáni előterjesztés a zentai orom alatti út átveteléhez egy bizottságnak kiküldetése iránt.

13. Karácson Gyula alispánnak jelentése a zentai csataképek keretének többlet költségei tárgyában.

14. Ugyanannak jelentése Schmausz Endre volt vármegyei alispán ur arcképének és a hozzá való keretnek beszerzése tárgyában.

15. Alispáni jelentés a közgyűlésen ülés- és szavazati joggal bíró vármegyei tisztviselők névjegyzékének záradékolása iránt.

16. Alispáni előterjesztés Ujvidék városának a határában átvonuló utak kiépítése s fenntartási költségeihez való hozzájárulása tárgyában.

17. O Bece község képviselőtestületének határozata a bacs-tiszai ármentesítő társulat számadásainak felülvizsgálására kiküldött bizottság részére jutalom megszavazása iránt és az ellen Valkényi István felebbezése.

18. Német-Palánka község képviselőtestületének határozata a szabad kikötő céljára szűkséges terület bérlete s a kincstárral kötött szerződés jóváhagyása tárgyában.

19. Bács-Földvár község képviselőtestületének határozata a bacs-földvár-nádalyi ármentesítő és belvízszabályozó társulat részére 300 frt utalványozása tárgyában.

20. A vármegye közegészségügyi bizottságának jelentése a Kernya községben felállítandó gyógyszerár iránt.

21. Schvarcz Frigyes szivaci körállatorvos felebbezése Ó- és Uj-Szivac községek képviselőtestületének a látogatási díjak iránt hozott határozata ellen.

22. Tary István felebbezése Csurog község képviselőtestületének Ottenbacher Károly részére átengedett földterület tárgyban hozott határozata ellen.

23. Fuczin Márk községi tanító felebbezése Béreg község képviselőtestületének lakásbővítést megtagadó határozata ellen.

24. Petrovcselló község képviselőtestületének egy ideiglenes irnok alkalmazása iránt hozott határozata.

25. Melykut község képviselőtestületének a malomtaxa leszállítását megtagadó határozata.

26. Apatin községének a kéményseprővel kötött szerződése.

27. Gyurgyevó községnek a települési díj iránt alkotott szabályrendelete.

28. Goszpodince községnek szabályrendelete a pénztári szobakules őrzése iránt.

29. B-Földvár községének határozata az ottani milleniumi tünepély költségeinek fedezése tárgyában.

30. Veprovác községének határozata az ital- és fogyasztási adó mikénti kezelése tárgyában.

31. Apatin községének határozata a szervezési szabályrendelet módosítása tárgyában.

32. Kula község képviselőtestületének határozata a Horn János részére adandó törleszi engedély tárgyában.

33. Bács-Kula község képviselőtestületének határozata a Blanez Mihály ingatlanaira vezetett zálogjog törlése tárgyában.

34. Bulkesz község képviselőtestületének határozata a pesti bazi takarékpénztárnál fenálló tartozásának konvertálása tárgyában.

35. Ugyanannak határozata a regále kártalanítási kötvény eladásá folytán a községi törzsvagyonban előállott hiány helyreállítása alól leendő felmentés tárgyában.

36. Veprovác község képviselőtestületének határozata a millenium megünneplése tárgyában.

augusztus hó 1-én és ezt a főispán a vármegyei rendes őszi közgyűlésén, 1886. szeptember hó 14-én azon kijelentéssel hozta a törvényhatósági bizottság tudomására, hogy az árvaszéki elnöki tisztnak a rendes választásig való betöltésére Mihályi János vármegyei főjegyzőt nevezte ki, mint oly férfit, a ki az árvalgy körül évek hosszú során keresztült bokros érdemeket szerzett. Ugyanezen közgyűlés választotta őt meg egyhangú lelkesedéssel az árvaszék elnökévé, a mely hivatalának szenteli most is lankadatlan buzgósággal, erélylyel és fáradsággal minden erejét, minden idejét.

Életének buzgó munkássága nemcsak a hivatalos életre terjedt, nemcsak ennek keretében hatott és alkotott, hanem a társadalmi téren is buzgólkodott; így a zombori állandó színház létesítésében, a róm. kath. népiszkolák rendezésében jelentékenyen közreműködött, az ipar- és alsófoku kereskedelmi iskola megalakítása és életbeletetése az ő javaslatának értelmében történt, mely utóbbinak több éven át bizottsági elnöke volt.

Ime ez rövid vonásokban Mihályi János életének könyve. Ha lapozgatunk benne, minden lapjáról három fenséges géniusz magasztos ragyogása tündöklök felénk. A hazaszeretet, a jellem és a kötelesség nemtője. Ezeknek fénye ragyogja be nemcsak élete könyvét, hanem őt magát is, ki a felette elviharzott hosszú évek után rendületlenül mint szikla, megállva az élet hullámai között, ősz fűrtökkel bár, de ifju szívvél rakja le oltárra munkásságának áldozatát. E három Nemtő hív a költővel:

Mi tartunk itt most hármas tünepet: Kötelesség, jellem, honszeretet! Jer, áldd a férfit, akinek szívébe Egyként vagyunk mi mindhármán bevésve, Ha van babérod: homlokát övezd, Vagy a mi még ennél is több: kövead.

T. K.

37. O
Pekari
engede
38. U
nyelv
39. O
39. O
Ferenc
pitása
40. N
italadó
41. F
és itala
42. F
dán, Cs
község
felmerül
tárgyaba
43. G
Vlaskál
44. P
iskola k
45. T
határoza
gyában.
46. O
Fetter J
47. K
a telek
tárgyaba
48. U
nitása tá
49. A
esküdtet
50. K
millenium
51. O
a kertész
52. B
zata Dos
53. B
millenium
54. Sz
iroki áll
ellen We
55. O
a kosztár
56. Cs
a körállat
57. Va
határozat
58. O
a kishírál
59. B
rozata a f
60. Par
községi je
61. Mo
anyakönyv
62. Bac
tározata a
63. Szil
előfogatos
64. B
rozata a f
65. Fii
az irnok-ve
66. Ad
hatósági u
67. Né
özvegye ny
68. Né
nyugdíjjár
69. Brez
járulékan
70. O-S
leírása.
71. Par
72. Kaia
leírása.
73. O-F
74. Baj
1892. évi
49 frt 48 k
75. Sz
Kis-Hegye
Kupuzsina
Bajsa és P
számadása
ugyanazon
nos község
Margit ala
76. Mo
Palánka 18
77. Bács
1895. évi g

Tegnap
szinó-egyle
legszébbikét.
Legszé
nevezünk,
zetnek olya
ratlanul áll
szórakozás
reminiscen
kellemeire v
De mi
hatjuk dics
lárdá fard
szép, jó és
ideája meg
és fáradsá
hoz fűzött
s missziójána
Hálás
lepte el a t
is teljesen k
S az es
aki pártlan
est program
hanem az eg
kiérdemli leg

37. O-Becse község képviselőtestületének határozata Pekarits Péter lakbértartozásának leírása, illetőleg elengedése tárgyában.

38. Ugyanannak határozata a polgári iskolai latin nyelv oktatójának díjazása tárgyában.

39. Bács-Földvár képviselőtestületének határozata a Ferenc-szabályrendelete a közpénztári kezeléséről tárgyában és ez ellen Haim Sándor felelőszébe.

40. Nádaly község szabályrendelete a fogyasztási és italadó beszedési jutalék hovatfordítása tárgyában.

41. Felső-Kovil község szabályrendelete a fogyasztási és italadó beszedési jutalék hovatfordítása tárgyában.

42. Plánya, Bács-Feketehegy, O-Futtak, Nádaly, Bezdán, Csataalja, Baracska, Bajmok, O-Szivac és Mohol község szabályrendeletei a községi vagyonkezelés körül felmerülő és a pályázati hirdetmények miképp közzétételére tárgyában.

43. Gyurgyevó község képviselőtestületének határozata Vlakalits Sándor segélyezése tárgyában.

44. Pacsér község képviselőtestületének határozata az iskola kibővítése tárgyában.

45. Tiszakálmánfalva község képviselőtestületének határozata az epreskertész fizetésének felemelése tárgyában.

46. O-Becse község képviselőtestületének határozata Fetter János községi jegyző segélyezése tárgyában.

47. Katymár község képviselőtestületének határozata a teleshelyi helyiség berendezéséhez való hozzájárulás tárgyában.

48. Ugyanannak határozata Hefner Mátyás kártalanítása tárgyában.

49. Ada község képviselőtestületének határozata az esküdtek fizetésének felemelése tárgyában.

50. Kucura község képviselőtestületének határozata a millenium megünneplése tárgyában.

51. O-Becse község képviselőtestületének határozata a kertész fizetésének felemelése tárgyában.

52. Bács-Földvár község képviselőtestületének határozata Dosztán Lázár kártalanítása tárgyában.

53. Bács Petrovosszello község képviselőtestületének a millenium megünneplése tárgyában.

54. Szeghegy község képviselőtestületének a második állás rendszeresítését megtagadó határozata és ez ellen Weinrich Dániel által beadott felelőszébe.

55. O-Becse község képviselőtestületének határozata a kosztán földiek bérletének kártalanítása tárgyában.

56. Cserevka község képviselőtestületének határozata a körállatorvos látogatási díjainak megállapítása tárgyában.

57. Vajszka és Bogyan község képviselőtestületének határozatai a rendőrvetető lovasítása tárgyában.

58. O-Becse község képviselőtestületének határozata a kisbírák jutalmazása tárgyában.

59. Bács-Keresztúr község képviselőtestületének határozata egy ideiglenes díjok alkalmazása tárgyában.

60. Paraga község képviselőtestületének határozata a községi jegyző kataszteri munkadíjai tárgyában.

61. Mohol község képviselőtestületének határozata az anyakönyvi helyiség berendezése tárgyában.

62. Bács-Feketehegy község képviselőtestületének határozata a millenium megünneplése tárgyában.

63. Szilbás község képviselőtestületének határozata az előfogatos szolgálat biztosítása tárgyában.

64. Bács-Madaras község képviselőtestületének határozata a fogyasztási adójutalék hovatfordítása tárgyában.

65. Filipova község képviselőtestületének határozata az irnok-végrehajtói állás rendszeresítése tárgyában.

66. Ada községnek kérvénye az ada-topolyai törvényhatósági utnak az oromig való kiépítése iránt.

67. Néhai Sztojkovits Vazul volt turiai községi jegyző özvegye nyugdíjárulékának megállapítása.

68. Néhai Arnold Antal bacs-almási jegyző özvegye nyugdíjárulékának megállapítása.

69. Brezovszky Vazul kérvénye túlzott nyugdíjárulékának visszaadása iránt.

70. O-Sztrapár község behajthatlan követeléseinek leírása.

71. Paraga község behajthatlan követeléseinek leírása.

72. Karavukova község behajthatlan követeléseinek leírása.

73. O-Futtak község behajthatlan követeléseinek leírása.

74. Bajsa község képviselőtestületének határozata az 1892. évi közpénztári kezelésből folyólag megtérítendő 49 frt 48 kr elengedése tárgyában.

75. Szántova 1892. évi, Bács-Almás, Feketehegy, Kis-Hegyes, Kupuszina 1893. évi, Bács-Almás, Kis-Hegyes, Kupuszina, Csonoplya, Feketehegy, Gyulafalva, Mosorin, Bajsa és Petrovosszello községek 1894. évi közpénztári számadásai, Bács-Martonos 1894. évi regálepénztári és ugyanazon évi árvédelmi alap számadásai, Bács-Martonos község Rudolf ösztöndíjalap 1893. évi és a Hoós Margit alap 1894. évi számadásai.

76. Mohol 1895. évi, Sztanisics, Bácsujfalva és Uj-Palánka 1896. évi pótköltségvetései.

77. Bács-Bresztovác 1895. évi, Bács-Vaskut 1894. és 1895. évi gyámpénztári számadásai.

Velencei éj.

Tegnapelőtt, vasárnap, tartotta meg a zombori kaszinó-egyleti dalárda eddig rendezett nyári mulatságainak legszebbikét, a helybeli városi tervon, a velencei éjt.

Legszebb és legélvezetesebb est egyikének kell neveznünk, mert egy szemlélet, valamint a műveltségnek olyannyira eleget tett derék dalárdánk, hogy páratlanul áll az eddig rendezett s közönségünknek nyújtott szórakozások közt, mit eléggé bizonyítanak azon kedves reminiscenciák, a melylyel a közönség a velencei éj kellemeire visszatért.

De mielőtt az est lefolyásáról szólanánk, nem hagyhatjuk dicséret nélkül azt, hogy Pribil Ernő az, a dalárda fardhatatlan és buzgó elnöke, a kinek minden szép, jó és nemesért lángoló keblében a nagyszerű est ideája megszületett, a ki nem kimélve anyagi kiadást és fáradságot, azon törekedik folytonosan, hogy a dalárdához fűzött reményeknek s a dalkör nagy hívatásának s missziójának eleget tegyen.

Hálás volt közönségünk és oly óriási tömegben lepte el a tó partját, hogy a legvéresebb reményeket is teljesen kielégítette.

S az eszme testé lón Turkovits Gyula személyében, aki páratlan ügyességgel és műérzékkel rendezte be az est programját. De nemcsak a műsor berendezéséért, hanem az egyes általa produkált részletekért is méltán kiérdemli legnagyobb dicséretünk.

Különösen a tűzijátékban oly paratlan izlést és ügyességet fejtett ki, hogy méltán dicséretre válnék egy professzionistának is.

Különben az est lefolyásáról röviden a következőkben számolunk be:

Már a délutáni órákban óriási tömegekben hullámzott a város közönsége a tó felé, ugyanarra, hogy ugyancsak ügygyel-bajjal juthatott előre az ember s mire az est kezdetét vette, a közönség zsufolóság megtöltötte a tó partját.

Az est kezdetét mozsárlövések és röppentyűk jelezték, mire a lampionokkal feldíszített csolnokok egyenkint megindultak körutjukra, melyek szép egymásután sorrendben követték a vezérsolnokat, vive magukkal a dalárda tagjait. Az igazi velencei bárkák módjára feldíszített csolnokok remek látványt nyújtottak, melyet sokszorosan visszatükrözött a víz színe.

Legelső sorban a dalárda nyitotta meg „Santa Lucia” éneklésével a tulajdonképeni ünnepelet a már megszokott precizitással és művészettel, melyet Turkovits Gyula tűzijátékának egy részlete az „Andalgó” követett. Ez utóbbi, mint azt a rendező ügyességétől vártuk, kifogástalanul sikerült.

Majd Milesinszky Emma és Jozefin kisasszonyok duettja következett Milesinszky Alajos gitarkíséretével, az első által az alt, a második által a szoprán énekelve.

Milesinszky Emma k. a. már elégszer gyönyörködött közönségünkben, s így szívesen itt újlag kedves énekét kiemeli, annál feltűnőbb volt Józsa kisasszony kedves fülbemászó hangja, a ki vizipacsirtaként meghódította közönségünket.

Majd a dalárda férfikara dr. Horváth Ákos „Esti csillag” c. szerzeményét énekelte, melyet Mayer József, Staudacher József, Csarsch Sándor és dr. Horváth Ákos quartette énekelt.

Dr. Horváth Ákos szövege után „Matróz dal” c. duettet énekeltek Feuermann Manó és Rajcsich László, mely igazán az est fenyőpontját képezte. Soha két összeillőbb hangot nem találtunk, mert míg annak szép csengő, magas fekvésű tenor-baritonja, ennek mély fekvésű bass-baritonja van.

Majd Perviz Sándor tilinkó szövege következett, a mely a pástor idyllekre emlékeztette közönségünket. Elégé ismerjük Perviz Sándor zenéi tehetségét, s talán elégszer hallottuk már — ha nem is tilinkó — hanem pikula hangszeren játékát, s megalkothatja a véleményünk magának az, aki nem halotta játékát ezuttal, mikor azt mondjuk, hogy a tilinkó kezelésben nem kevesebb művészetet tanusít, mint a már általunk elégszer hallott más hangszerben.

A dalárda ezután több dalt énekelt s közbeeső pauzák a tűzoltó-zenekar játéka s Turkovits Gyula által rendezett szép tűzijáték töltötte be.

Végezetül „Hungaria” volt görögültz fényvel, mely idő alatt a dalárda a „Hymnusz” énekelte.

Ujdonságok.

Jubileum. Mihályi János Bács-Bogrogh vármegye árvászekének elnökét folyó évi augusztus hó elsején, szombaton, árvászeki elnöki működésének tizedik évfordulója alkalmából a vezetése alatti árvászek tisztikara meleg ovációban részesítette. Az egész tisztikar testileg jelent meg főnökénél és a tisztikar arkepcsoportjával lepte meg. Maximovits Szilárd árvászeki tilinkó üdvözölte őt lendületes szavakkal, különösen kiemelve azon nagy érdemeket, melyeket az ünnepelet a vármegyei árvátság fejlesztése körül ily hosszú időn át szerzett. A szónoki hévvel elmondott szép beszédre az ünnepelet a következő beszéddel válaszolt: „Kedves tisztársaim! Nagyon köszönöm a szíves üdvözlést, melylyel a mai napon megtiszteltek. Ma tíz éve, hogy a megyei árvászek vezetését mint elnököt átvettem. Mi volt ezen tíz év küzdelme és terhe: azt Önök közül nemcsak azok, kiket mint elnököt már itt találtam, hanem a később belépett tisztársaim is nagyon jól tudják, hisz a nagy munkának, a tehernek, s az erkölcsi és anyagi felelősségnek Önök osztályos társaim. Midőn a törvényhozás 26 év előtt az árvászekek felállítását szíveskedésnek találta és a szíveskedésüket — dacára a többrendbeli közigazgatási és bírósági reformoknak — még inkább igazoltnak ismertette: a mi árvászeki működésünk is a kezdet nehezégeinek leküzdése után napról-napra jobba lett, noha az árvászeket sokban a vármegye mostoha gyermekének tekintették. És hogy az árvászek irányában tanúsított régibb helytelen nézetek ma már méltányosabbak — és működésükre nézve a közvélemény sokkal jobb: az nemcsak az én törekvésemnek, hanem az Önök buzgó és becsületes tevékenységének is érdeme. Tíz évi elnökösködésem alatt — a mire az árvászek tagjait mindig kértem és most is kérem — az volt közös irányunk és célunk: hogy buzgó, lelkiismeretes és becsületes munkásságunk által az árvászek jó hírrevel fentartassék és hogy az árvászek minden egyes tagja és közege a megérdemelt tiszteletben, elismerésben és közszereplésben részesüljön. Kétszeresen jól esik tehát, hogy ebből a közös tisztelet, elismerés és szeretetből ma tíz évi vezetőemért nekem is juttatnak osztályrészt Önök, mint tisztársaim, hisz Önök ismerik legjobban a nehéz feladatokat, a melyekkel meg kellett küzdenünk és a melyekkel még ma is küzdünk. Épen ezért fogadják még egyszer szívvel eredő halás köszönetemet szeretettükért és támogatásunkért. Tartsák meg az eddig tapasztalt bizalmukat és szeretetüket irányomban a jövőre is, a melyet én minden erőmből mint szerető vezetőjük, tanácsadójuk, tisztársuk és igaz barátjuk mindig viszonozni fogok. A jó Isten áldja meg mindnyájukat és éltesse sokáig!” Ezzel a szép ünnepelet véget ért.

Gromon államtitkár a léghajón. A katonai léghajó Haszmann Frigyes főhadnagy vezetése alatt szerdán d. n. 3 órakor újra felszállt. Ez alkalommal a léghajónak előkelő utasa volt: Gromon Dezső honvédelmi államtitkár. A ballon kedvező időjárás mellett ezeröttszáz méter magasra emelkedett s aztán Solymár község felé szállva, ott stlyedni kezdett. 6 óra tájban, mikor már csak háromszáz méternyire voltak a földtől, le akartak szállni és kivetették a tartókötelet a mezőn dolgozó munkásnép felé. De az emberek nem merték a kötelet megfogni s így az utasok a maguk erejéből voltak kénytelenek leszállni. Ez szerencsésen meg is történt s az államtitkár és a főhadnagy Hidegkúton keresztül visszakocsizott a fővárosba.

Megjutalmazott csend- és rendőrök. Még f. évi február 24-én történt az ó-sztrapári szenzáció

gyilkosság, melynek áldozata Sztanisics Gyula volt, kit műhelyében orozva meggyilkoltak. Az akkori zord időben teljesített 14 napi fáradságos éjjel-nappali szolgálattal Bíró József ó-sztrapári csendőrvetető 30 frt, Vichtner Mihály ó-sztrapári rendőrvetető 50 frt, Pálffy Gergely zombori csendőrmester, továbbá Ádám, Vuits és Varsányi ó-sztrapári csendőrök 20—20 frt jutalmat kaptak a napokban.

Korcsolya-pavillon. Örömmel hozzuk a korcsolya-sport kedvelőinek tudomására, hogy a korcsolya-pavillont már ma vagy holnap elkezdik építeni.

Anna-bál. Jankovácón a fiatalság mult hó 26-án igen sikerült táncestélyt rendezett az olvasó-egylet termében. Nemcsak a város, hanem a környék mulatni vágyó intelligenciája is szokatlan nagy számban volt képviselve e jóízű estélyen, mely kiválóan kirradtág eltartott.

Táncestély. A bulkeszi fiatalság f. évi augusztus hó 8-án a bulkeszi csárdán a bulkeszi önkéntes tűzoltó-egylet alapja javára műkedvelő előadással egybekötött táncestélyt rendez.

Felrandulás a kiállításra. F. évi augusztus hó 9-én Palánkán nagy milleniumi ünnepelet lesz azon alkalomból, hogy augusztus 10-én a palánkai járás 14 községéből az ottani kiállítási alap költségén 50 iparos segéd és tanonc az ezredéves országos kiállítás megtekintésére Budapestre, Böhler Róbert közs. jegyző, kiállítási helyi bizottsági titkár és Rebl Alajos ipartestületi elnök vezetése alatt felrandul.

Tűzoltókocsik viteldij szabályzata. A zombori önkéntes tűzoltó-egylet egy eddig igen nehezen nélkülözött hiányt pótol, midőn egy egységes szabályzatot dolgozott ki, mely megállapítja egyes környéki községekbe a tűzoltókocsik viteldiját. Ezen díjszabály valóban méltányosan állapítja meg a díjakat s föltüntet a Zomborból Bezdánba, Bezdán-Dunára, Bodrogh-Monostorszezgre, Apatinba, Kollutára, Szöntára, Kupuszina, Prigl.-Szt.-Ivánra, Doroszlóra, O-Sztrapára, Bács-Bresztovácra, Szivacra, Kernyára, Csonoplyára, Nemes-Militicsre, Gákovára és Sztanisicsra vivő utak viteldiját. Nélkülözhetetlen hiányt pótol ezen díjszabályzatával a tűzoltó-egylet, mert eddig nem volt egységesen megállapított árszabályunk s ennek bizony az utazó közönség iszsa meg a levét, mert ugyancsak kizsárolták a fiakkerosok. Reméljük, hogy most már ők is elfogadják fogadni az új árszabályt, mert különben az utazó közönség kénytelen lesz őket bojkotálni s vidékre való utazásai alkalmával egyedül a tűzoltókocsikat használni. A díjszabály különben minden tűzoltókocsin ki lesz függesztve s így mindenki meggyőződhetik a viteldijak méltányosságáról.

Villámcsapás. Topolyáról írják: A mult hó 30-án délután dühöngő vihar és sűrű villámcsapás kioltott egy ember életet is. Faragó Margit 14 éves árvalány, ki nagybátyának ebédet vitt ki a földre s ebéd után libákat őrzött, a vihar kitörésekor sietett libáit a szállásra betereni, de utközben a villám nyakszírtén talalta, úgy hogy rögtön szörnyet halt. Holttestén a villámütés mindössze két kis kék foltot okozott.

Após és vő. Pár nap előtt Ujvidéken Vladovits Pál és apósa Risztics Pera valami családi ügy miatt összeszalokoztak s a perpatvar hevében Vladovits apósa, miután szóval nem tudta meggyőzni, erősebb argumentumokkal akarta kapacitálni s késsel megtámadta. De Risztics szintén kést rántott elő, mire kölcsönösen egymásnak estek s úgy összeszurkáltak egymást, hogy mindkettőt be kellett szállítani a kórházba.

Gyújtó villám. A július hó 30-iki zápor alkalmával, esti fél hét óra tájban a villám lecsapott Kiss György bezdáni lakos nádfedelű házába s annak tetőzetét felgyújtva, a zuhogó eső és a tűzoltóság teljes erőmefeszítése dacára csakhamar el is barmvaszította. A ház biztosítva volt. A villám a kamrába csapott be és az ott, valamint az istállóban volt összes tárgyak elégték, úgy hogy a kár mintegy 600 frtra tehető; emberéletben azonban szerencsére nem történt baj, amár ennek is — a szülői gondatlanság folytán — kis híja volt, mert az ép vacsorához készülő házbéliek a csattanásra kiszaladva, midőn észrevették, hogy a házuk ég, a konyhajót bamarjában bezárták és mentésre siettek, megelékezve arról, hogy az 5 éves kislányjuk is bent van a konyhában. A kislánya segélykiáltásait persze ezután a nagy tűzi lármban senki sem hallotta és így a szegénykének halalos rémület közt addig kellett az egyik szobában megkuponodva várakozni, míg a mentők a tűzet annyira eloltatták, hogy a szobába hatoltak, a honnan azután a kislányták — kinek az ijedségen kívül egyéb baja nem történt — kihozták.

Váloper szerelemből. Kovacev István adai lakos, illovai feyenc, ki 15 évre van dunkliba elhelyezve, a mult heten a börtönigazgatóság utján levelet küldött feleségének Miklós Agnesnek s felkéri, hogy ellene a váloper indítsa meg. A váloper megindításához előre is beleegyezését adja a férj s még indokokat is bocsájt felesége részére a keresztül vitel végett. Azt ajánlja ugyanis, hogy miután még együtt voltak rosszul éltek s miután még 5 évnel tovább börtönbe kell neki lenni, a törvény igénybevételével el fogja őt választani ő tőle, csak fogjon hozzá és indítsa meg a váloper. Ugyátszik, hogy nagyon szeretette a feleségét Kovacev s nem akarja, hogy kénytelen legyen szegény asszony ő utána 15 évig várni. Most már kíváncsiak vagyunk, vajlon a menyecske meg fogja-e indítani a váloper vagy pedig állhatatosan és türelemmel befogja várni azt az időt, melyben férjét keblére ölheti.

Szoknyás betörők. Nem kevés ijedséget állott ki Trinksz Gyula ó-becsei szállási tanító lakója a mult hó 23-án éjjel. Ugy éjjel 11 óra lehetett, midőn a lakó felesége a kutya erős ugatására felébredt. Az asszony kiment az udvarra megtekinteni, hogy mit ugat a kutya. Legnagyobb meglepetésére az udvaron három nő alakot látott. Kérdőre vonta őket, hogy mit keresnek ott ily késő éjszaka. Mily nagy lett azonban rémülete, midőn az egyik szoknyás alak feléje fordult és dörgő férfi hangon feleli, hogy hát ők részt jöttek keresni. Az asszony sikoltozására Trinksz tanító 18 éves öccse, ki felsőbb iskolai tanuló, feyvert fogott és kifutott az udvarra. A zsványok azonban nem várták meg míg a fiu rájuk dupláz, hanem gyorsan megfutottak és a közelben álló kocsiukon elhajtottak. Meggyendő, hogy Trinksz tanítótól, ki épen akkor a városban volt, szépen lophattak volna, mert 20 drb sertés, lovak, csikó, tehén, baromfi és sok gabona képezi szerény kúlgazdaságát.

HIRDETÉSEK.

PURDA MÁRTONNÉ

okleveles szülésznő, aki a szegedi bábatanfolyamot kiváló sikerrel végezte el, ajánlja magát a közönség figyelmébe.

Lakik: Zomborban, csenoplai-ut 583. sz. a.
 3-3

Jelzálog-Kölcsönök

földbirtokra 3 1/2 %, házakra 4 1/2 %, másnemű ingatlanokra 5 % mellett legmagasabb összegekben ajánlunk.

E kölcsönök konvertálásuknál bélyeg- és illetékmentességet élveznek.

Erdő kihasználások, birtokparcellázások átvétele. Birtokok szövetkezeteknek hosszú lefizetési tartamra eladatnak.

„Magyar Lloyd” 8-1

közgazdasági vállalat Budapest, Király-utca 70. sz.

Ajánlati versenyhirdetmény.

Alulírott, mint vb. Krenauer E. (Emil) csődtömeggondnoka ezennel közhírré teszem, hogy a csődtömeghez tartozó Uj-Verbászon levő és a csődpótleltár 1-2. tételei alatt foglalt 1 hat lőerejű lokomobil és cséplőgép, a melyek 2200 frtra becsültettek; a csődpótleltár 3. tétel-szám alatt felvett egy nyolc lőerejű cséplőgép, mely 1000 frtra becsültett; a csődpótleltár 4. és 5. tétel-szám alatt felvett egy hat lőerejű lokomobil és egy négy lőerejű cséplőgép, melyek 700 frtra becsültettek; a csődpótleltár 6. és 7. tétel-szám alatt felvett egy négy lőerejű lokomobil és egy négy lőerejű cséplőgép, melyek 1400 frtra becsültettek; a csődpótleltár 8. és 9. tétel-szám alatt felvett egy hat lőerejű cséplőgép és egy hat lőerejű lokomobil, melyek 1500 frtra becsültettek; a csődpótleltár 10. tétele alatt felvett egy nyolc lőerejű cséplőgép, a mely 700 frtra becsültett; a csődpótleltár 11-22. és 78. tétel alatt felvett, összesen 61 drb kukoricamorzsoló, a melyek 990 frtra becsültettek; a csődpótleltár 23-29. tétel alatt felvett 18 drb szecskavágógép, a melyek 310 frtra becsültettek; a csődpótleltár 36. tétel alatt felvett gépjavitó esztergapad, mely 700 frtra van becsülve és végül a 30-35. és 37-77. tétel alatt felvett különféle gazdasági gépek, gépkatrészek és gazdasági eszközök, a melyek 415 frt 24 krra becsültettek, nyilvános ajánlati verseny útján eladatnak.

Ajánlat tehető a fent elősorolt összes gépekre, gépkatrészekre és gazdasági eszközökre egészben, avagy a megjelölt egyes csoportokra külön-külön, a venni szándékozónak szabadságukban áll csak egy vagy több csoportra külön-külön is ajánlatot benyújtani.

1. Az ajánlatok beadási határideje **1896. augusztus hó 31. napjának délutáni 5 órája**, amely határnapig tartozik ajánlattevő ajánlatát vagy alulírott tömeggondnoknál Kulán vagy Gyogyovánszky György csődválasztmányi elnöknel Zomborban beadni.

2. Az ajánlatok, melyekben az ajánlattevő kijelenteni tartozik, hogy az ajánlati verseny feltételeit ismeri és magát azoknak aláveti, zárt borítékba teendő és azokhoz a megvenni szándékoltt ingók becsárának 10 % a készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban bántpénz-képen melléklendő.

3. A csődválasztmány fentartja magának azon jogot, hogy az ajánlatok el vagy el nem fogadása felett szabadon határozhasson.

4. Az ajánlatok 1896. évi szeptember 2-án délután 3 órakor lesznek Gyogyovánszky György zombori ügyvéd, csődválasztmányi elnök ur lakásán felbontva és ugyanott lesz nyomban a választmány határozata kihirdetve.

5. A csődválasztmány az ajánlati verseny alá bocsátott ingóknak sem mennyisége, sem minősége tekintetében szavatosságot nem vállal.

6. Vevő tartozik a vételárat a választmány határozatának közlésétől számított 8 nap alatt alulírott tömeggondnok kezébe lefizetni, további 8 nap alatt a megvett ingókat elszállítani és tartozik egyúttal a III. foku jogügyleti illetéket a vétel napján bélyegeken leróni.

7. Ha a vevő a fenti feltételek bármelyikének eleget nem tesz, bántpénze elvesz és az ingók az ő veszélyére és költségére újabb ajánlati verseny útján fognak eladatni.

8. Elkésztett vagy nem kellőleg felszerelt ajánlatok figyelembe nem vétetnek és utóajánlatok nem fogadhatók el.

9. A leltár a tömeggondnoknál, az áruraktár pedig Uj-Verbászon a tömeggondnoknál leendő előleges jelentkezés után bármikor megtekinthető.

Kelt Kulán, 1896. július hó 28-án.

Dr. Récei Ede,
 kulai ügyvéd, tömeggondnok.

2687. szám.

kig. 1896.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegyébe kebeleztet Csurogh köz-ség rendőrségi állományában trespédésbe jött egy lovas-rendőri állásra pályázat nyittatik s felbivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint ez iránti kérvényüket **folyo évi augusztus hó 25-éig** alulírott községi elüljáróságnál okvetlenül nyujtsák be.

Ezen állás elnyeréséhez megkivántatik, hogy:
 1. Pályázó a magyar állam kötelekébe tartozzék.
 2. Rovatlan és kifogástalan előéletű legyen.
 3. A magyar és szerb nyelvet szóban és írás-ban birja.

4. Életének 45. évét még be nem töltötte.
 Előny adatik:
 5. A csendőrségi szolgálatban álló, avagy onnan kilépett egyéneknek.

6. A hadsereg (hadi tengerészet) avagy a honvéd-ségi tényleges katonai szolgálatot kitöltött egyéneknek.
 7. Végül előnynek tekintetik a nőtlenség.

Az állás javadalmazása áll: 240 frt készpénzfizetés és 120 frt lótarthatási átalányból, melyek havonként utólagosan fizetnek ki.

Csuroghon, 1896. évi július hó 31-én.

3-1

Az elüljáróság.

Pályázati hirdetmény.

O-Szivacon községben egy újonnan rendszeresített 300 frt készpénz fizetés, szabad lakás és fűtés, továbbá évi 96 frt dajkatartással egybekötött kisedővónói állásra pályázat hirdetnek.

Felbivatnak mindazok, kik ezen óvónói állást elnyerni óhajtják, hogy kellőleg felszerelt kérvényeiket **folyo évi augusztus hó 11-ig** a helybeli óvodafelügyelő-bizottság elnökségéhez nyujtsák be.

Az óvónótól a magyar, német és szerb nyelv ismerete kivántatik.

Kelt O-Szivacon, 1896. évi július hó 27-én.

2-2

Zsupánszly Lyubó,

óvoda-felügyelő-bizottsági elnök.

Mindennemű nyomtatványok elkészítését

elvállal

Bittermann N. és fia

könyv- és könyvmdája

Zomborban.

728. szám.

1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíróság 1896. évi 7597. számú végzése következtében dr. Balogh Ernő zombori ügyvéd által képviselt Czezer József zombori lakos javára Altfatter Pál gyulafalvi lakos ellen 62 frt és járulékaik erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján felülfojlalt és 310 frtra becsült szarvasmarhák és kocsikból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbíróság 9652/1896. számú végzése folytán 62 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi november hó 19-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 38 frt 58 krrban bíróság már megállapított költség erejéig Gyulafalván alperes lakásán leendő eszközésére 1896-ik évi augusztus hó 13-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zomborban, 1896. évi július hó 29-én.

Cservenka Lajos,

kir. bir. végrehajtó.

T. cz.

Van szerencsénk tisztelettel értesíteni, hogy helyben (fő-utca) Kossuth Lajos-utca dr. Poppovics István ur házában levő Tóth Ernő-téle

fűszer-, csemege-, bor-, cognac-, pezsgő-, festék- és gyarmatárak üzletét megvettük.

Ezen szakmában szerzett tapasztalatunk, szolid elvek, szintugy kellő tőke, melyet vállalatunkba fektettünk, azon kérésre jogosítanak, hogy bennünket becses bizalmával és jóindulatával megtisztelni sziveskedjék, minden törekvésünk oda lévén irányozva, hogy arra méltókká legyünk.

Teljes tisztelettel

Hay és Neuhaus.

Javitó műhely.

Varrógépek családok

és iparosok részére.

iparosok részére.

Varrógépek családok

Szolid kiszolgálás szavatosság mellett.

Aki 28 frtért egy jó, a legujabb vívmányokkal felszerelt szépen kiállított új Singer-féle családi varrógépet óhajt venni, forduljon bizalommal

MOLITOR A.

céghez ZOMBORBAN.

5 évi szavatosság.

Gépgyár, ércöntőde, javító műhely, varrógép raktár.

Apatini utca 6. sz. Saját házában. Alapított 1888. Bejegyzett cég.

Ügynökeim nincsenek, árucikkeimet magam árusítom.

Szabott olcsó árak. — Kerékpár javító műhely.